

ת"פ 48905/12/20 - מדינת ישראל נגד שגיב כהן, חיים פרץ, טל אברמוביץ, מאיר חדד

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 48905-12-20 מדינת ישראל נ' כהן ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופטת חגית מאק-קלמנוביץ המאשימה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד יעל ריצ'קר מפרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד הנאשמים		1. שגיב כהן ע"י ב"כ עו"ד חן הולנדר 2. חיים פרץ ע"י ב"כ עו"ד ארז בר צבי 3. טל אברמוביץ ע"י ב"כ עו"ד אלכס גפני 4. מאיר חדד ע"י ב"כ עו"ד גבי טרונשווילי

גזר דין לנאשמים 2, 3, 4

האישומים

- נגד הנאשמים בתיק זה הוגש כתב אישום המייחס להם יחד ארבעה אישומים שעיקרם התפרצויות וגניבות מדירות מגורים בירושלים, כל אחד מהם על פי חלקו. ביום 10.8.22 ניתן גזר דינו של נאשם 1. מטבע הדברים בשל זהות העובדות גזר דינם של הנאשמים הנותרים ניתן בזיקה לגזר דינו של נאשם 1, ולטענות שהועלו בטיעוני המאשימה בעניינו של נאשם 1, אשר אומצו גם בטיעונים בעניין הנאשמים הנוספים.
- על פי כתב האישום המתוקן בו הורשעו, עובר ליום 6.12.20 הנאשמים המתגוררים באזור חיפה קשרו קשר לבצע עבירות פריצה וגניבה בירושלים. בהתאם לתכנית הצטיידו בשני כלי רכב מסוג הונדה וניסאן (להלן: כלי הרכב), שקיבלו בהשאלה ממכר. כמו כן הצטיידו במכשירי פריצה הכוללים ערכה לפתיחה שקטה של מנעול רב בריח ומכשירים שונים המשמשים לפריצה. הנאשמים אף תיאמו שכירת דירת אירוח והשתמשו בה מיום 6.12.20 עד יום 8.12.20. בתקופה זו ביצעו הנאשמים את העבירות כמפורט להלן, עד שנעצרו ביום 8.12.20, כשהם מחזיקים בכלי הרכב רכוש גנוב שהוסלק בתוך גרביים שהסתירו בתוך תיק, מזוודה ושקית סוכר.

3. באישום הראשון הואשמו נאשמים 1 ו-2 בעבירות של כניסה והתפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: **החוק**), גניבה לפי סעיף 384 לחוק והחזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק. על פי עובדות אישום זה ביום 6.12.20 בין השעות 11:00 - 14:00 נאשמים 1 ו-2 התפרצו לדירה בקומה השלישית ברח' הרב הרצוג 43 בירושלים בה מתגוררת י' ש'. הם פרצו את דלת הדירה באמצעות ציוד הפריצה שברשותם. לאחר שחיפשו בשידות שבחדר השינה גנבו מאחת המגירות תכשיטי זהב, אבני חן יהלומים ופנינים, שכללו שרשראות, עגילים, תליון, טבעת ושעון בשווי מוערך של כ-35,000 ₪. הם הסליקו את התכשיטים הגנובים בגרב שהכניסו למזוודה, אותה הכניסו לרכב הניסאן שבו נעצרו.

4. באישום השני הואשמו הנאשמים בעבירות של כניסה והתפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406 לחוק, גניבה לפי סעיף 384 לחוק והחזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק. על פי עובדות אישום זה ביום 7.12.20 בין השעות 12:00 - 15:12 התפרצו הנאשמים לדירה בקומה השנייה ברח' הל"ה בירושלים בה מתגוררת ה' ל'. הם פרצו את דלת הדירה באמצעות ציוד הפריצה שברשותם, חיפשו אחר חפצים יקרי ערך, רוקנו את תכולת הארונות בשני חדרי שינה וכן פירקו שני פתחים של מיזוג מרכזי. הנאשמים גנבו מתוך מגירה בשידה שבחדר השינה של ה' ל' תכשיטי כסף, זהב, אבני חן ויהלומים, כולל שרשראות, צמידים, עגילים, טבעות ותליונים בשווי מוערך של כ-77,300 ₪ לפחות, וכן סכום של 1,000 ₪ במזומן. גם באישום זה הסליקו הנאשמים את התכשיטים הגנובים בגרב אותה הכניסו למזוודה שנמצאה ברכב הניסאן בעת מעצרו. נאשמים 1 ו-2 הואשמו בעבירות המתוארות לעיל, ונאשמים 3 ו-4 הואשמו בסיוע לעבירות של התפרצות וגניבה.

5. באישום השלישי הואשמו נאשמים 3 ו-4 בעבירות של כניסה והתפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406 לחוק, גניבה לפי סעיף 384 לחוק והחזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 8.12.20 בין השעות 9:00 - 15:15 התפרצו נאשמים 3 ו-4 לדירה בקומה הראשונה ברחוב ניל"י בירושלים, בה מתגוררים מ' ו-א' ל'. הנאשמים פרצו את הדלת באמצעות ציוד הפריצה שברשותם, חיפשו אחר חפצים יקרי ערך והוציאו את תכולת הארונות בחדר ארונות הצמוד לחדר השינה. הם גנבו כספת המקובעת לקיר בתוך אחד הארונות, שבתוכה דרכונים ומסמכים, 1,500 ₪, ארנק ובו 30 ל"ט, ארנק ובו 530 ₪, מעטפה ובה 1,200 ₪ וכרטיסים שונים, וכן תכשיטי זהב, כסף ואבני חן, לרבות יהלומים ופנינים, ביניהם שרשרת, תליון, עגילים וטבעת. הנאשמים הסליקו את התכשיטים הגנובים בשק שהוסלק בתוך שקית סוכר אותה הכניסו לתיק שהניחו בתא המטען של רכב ההונדה, אשר נמצא ברכב בעת מעצרו.

6. באישום הרביעי הואשמו נאשמים 1 ו-2 בעבירות של כניסה והתפרצות למקום מגורים לפי סעיף 406 לחוק, גניבה לפי סעיף 384 לחוק, גניבת נשק לפי סעיף 384א(ג) לחוק והחזקת מכשירי פריצה לפי סעיף 409 לחוק. נאשם 2 הואשם גם בנשיאת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק. על פי עובדות אישום זה ביום 8.12.20 בין השעות 11:00 - 20:00 נאשמים 1 ו-2 התפרצו לדירה בקומה הרביעית ברח' קובובי 54 בירושלים, בה מתגוררים א' ו-ק' צ'. הם פרצו את דלת הדירה באמצעות ציוד הפריצה שברשותם, חיפשו אחר חפצים יקרי ערך, רוקנו את תכולת הארונות בשני חדרי שינה ונאשם 2 גנב מ"בוידעם" שבדירה אקדח מסוג טאורוס. כמו כן גנבו ממגירות בחדרי השינה שבבית תכשיטי זהב, כסף ואבני חן, כולל שרשראות ושעונים בשווי אלפי ₪. הנאשמים גנבו גם רצועה עם חוליות מתכת וכן כסף מזומן בסכום של כ-6,000 ₪ ומעל 940 דולר. נאשם 2 הסליק את האקדח שגנב בחולצה שהכניסו הנאשמים למזוודה, אשר נמצאה ברכב הניסאן בעת מעצרו של הנאשמים.

7. ב"כ המאשימה הפנתה לטיעונים לעונש ולגזר הדין בעניינו של נאשם 1, והוסיפה. לדבריה מעשיהם של הנאשמים פגעו בערכים של הגנת הקניין הפרטי, פרטיותם ושלומם של המחזיקים בדירות שנפרצו. עבירות הרכוש גורמות לנזקים כלכליים, וקיים חשש מובנה שיבוצעו באלימות או ייגררו לאלימות. מבחינת נסיבות ביצוע העבירה ציינה ב"כ המאשימה כי העובדות מצביעות על תכנון מקדים של הנאשמים, אשר הגיעו במיוחד מחוץ לירושלים. נעשה שימוש בציוד מתוחכם לפריצה שקטה ולקדיחת המנעולים. הנאשמים בחרו את השכונות בירושלים ואת הבתים הספציפיים שאליהם בוצעו הפריצות. הם פעלו בשיתוף פעולה, וחלוקת תפקידים, כחוליה מאורגנת ומשומנת. הנזק שנגרם גדול, כמפורט בכתב האישום.

8. ב"כ המאשימה ביקשה לקבוע לכל אישום של התפרצות מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר בפועל, ולעבירות סיוע מחצית מכך, בצד עונשים נלווים. כמו כן התייחסה לעבירות הנשק המיוחסות לנאשם 2 וביקשה לקבוע בגין מתחם בין 3-5 שנות מאסר.

משלב זה ואילך מתפצלים הטיעונים בענינם של הנאשמים בהתאם לנסיבות הרלוונטיות לכל אחד מהם.

נאשם 2

9. לנאשם 2 אין הרשעות קודמות.

מטעם הנאשם הוגשו מסמכים המעידים על מצבו של אחד מילדיו הסובל מהפרעות קשב וריכוז. כמו כן העידה אשת הנאשם, הגב' מורן פרץ. על פי עדותה היא נשואה לנאשם 11 שנים ולבני הזוג 4 ילדים קטינים, אחד מהם סובל מבעיות קשב וריכוז. הנאשם מעורב בקשר ובטיפול בילדים. לדבריה המשפחה במצב כלכלי קשה, ומסתייעת בעזרת שירותי הרווחה.

10. ב"כ המאשימה התייחסה להמלצת שירות המבחן להסתפק בעונש של מאסר בעבודות שירות, וטענה כי היא מנותקת מרמת הענישה המקובלת בפסיקה, הן בעבירות רכוש והן בעבירות נשק. לעניין עבירות הנשק הדגישה כי מדובר בעבירה של נשיאת נשק שהושג במהלך ביצוע עבירה, כאשר הענישה על עבירה זו כוללת תקופות מאסר של שנים. התובעת ציינה כי לנאשם אין אמנם הרשעות קודמות, אך מנגד על פי עובדות כתב האישום בו הורשע הוא ביצע שוב ושוב עבירות חמורות, כולל גניבה ונשיאה של נשק. לפיכך ביקשה לגזור עליו עונש שאינו בתחתית מתחם הענישה.

11. ב"כ נאשם 2 הדגיש בטיעונו כי לנאשם זה אין הרשעות קודמות. בנוגע לעבירת הנשק טען כי אין הבדל מהותי בין מעשיהם של נאשם 1 ונאשם 2. שניהם נמצאו ברכב בו נמצא גם הנשק שנגנב, והעובדה שנאשם 1 הואשם בגניבת נשק בלבד ונאשם 2 הואשם גם בנשיאת נשק נובעת מ"הבדלי מעמדות" בין הנאשמים, שבגינם נטל נאשם 2 אחריות למעשה. לפיכך טען שמתחם הענישה בגין עבירות הנשק צריך להיות זהה בענינם של שני הנאשמים.

סניגורו של נאשם 2 ביקש לאפשר לו להמשיך בהליך שיקום בפקיח שירות המבחן (על אף שבתסקיר לא הובאה המלצה כזו). לטענתו העבירות בוצעו בפרק זמן קצר של יומיים - שלושה, ומדובר במעידה חד פעמית של הנאשם, אשר קיבל החלטה מוטעית באופן חד פעמי ורצה "לעשות עקיצה" במקום להתמודד עם מצבו הכלכלי באמצעות עבודה מאומצת. לטענת הסניגור הליך שיקום מתאים לא רק למכורים לסמים, לנוקטים באלימות וכיוצ"ב, אלא גם לאנשים דוגמת הנאשם, הזקוק להליך טיפולי ולשיקום על מנת לדעת לבחור נכון. לחלופין ביקש הסניגור לחרוג ממתחם הענישה בעניינו של הנאשם מטעמי שיקום, לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם עונש

של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות.

12. הנאשם עצמו אמר את דברו. הוא הכיר באחריות למעשיו, ותיאר כי מדובר במעצר ראשון, והוא הבין את הנזק הקשה שגרם והבטיח לעצמו לא לחזור על מעשים דומים. הנאשם תיאר את התגובות הקשות של ילדיו, והוסיף כי כיום הוא עובד לשביעות רצון מעסיקו, מסייע לנזקקים ובטוח שלא יחזור לעולם על מעשים הפוגעים בילדיו.

נאשם 3

13. מטעם המאשימה הוגש כראיה גיליון הרישום הפלילי של נאשם 3.

מטעם הנאשם הוגשה חוות דעת של מומחה מתחום הקרימינולוגיה (נ/1), וכן מכתב ותלושי משכורת (נ/2), (נ/3).

חוות הדעת נ/1 נערכה על ידי מר דודי גולד, קרימינולוג שיקומי, מנהל מרכז גולד לטיפול בהתמכרויות. בין היתר נכתב בחוות הדעת כי הנאשם העלה תובנות טיפוליות ברמת המודעות לזיהוי והימנעות מגורמי סיכון, פיתוח יכולת לקבלת עזרה במצבי לחץ ומשבר ומיומנות שליטה בכעסים. הכותב התרשם כי הנאשם נתרם משמעותית מההליך הטיפולי וכי על אף עברו הפלילי יש לו פעולת מצפון תקינה, לרבות יכולות אמפטיות, תחושת בושה וחרטה כנות והבנה מוסרית. עוד התרשם המומחה כי הפרוגנוזה השיקומית חיובית, ועונש מאסר עלול לקטוע את הרצף הטיפולי והשיקומי, לפגוע בהישגים שהנאשם הגיע אליהם ולהביא לנסיגה ופגיעה בתהליך השיקום.

14. ב"כ המאשימה הפנתה לתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם, המציין קושי בשיתוף פעולה, וביקשה לייחס "משקל אפס" לחוות הדעת הקרימינולוגית שהוגשה מטעמו של הנאשם. לדבריה שירות המבחן הוא הגורם האובייקטיבי המוסר מידע לבית המשפט, ואילו חוות הדעת מטעם הנאשם אנה אובייקטיבית ואף מבוססת על שיחה אחת של כשעה וחצי עם הנאשם.

היא ציינה כי לנאשם 3 עבר פלילי מכביד. התסקיר אינו מצביע על רצון אותנטי בשינוי, ולפיכך ביקשה למקם אותו בשליש העליון של מתחם הענישה.

15. ב"כ נאשם 3 טען כי מתחם הענישה המבוקש על ידי המאשימה גבוה ואינו מבוסס בפסיקה. לטענתו המתחם נע בין 8-18 חודשי מאסר בפועל. הסניגור חלק על עמדת המאשימה גם בנוגע למיקומו של הנאשם במתחם. הוא ציין כי הנאשם עובד ושומר על רצף תעסוקתי, ואף מצוי במערכת זוגית ומשפחתית יציבה. הנאשם אף השתתף בקבוצה טיפולית בשירות המבחן ונכח במפגשים. הסניגור ביקש לקבל את חוות דעת המומחה מטעמו בנוגע לסיכוי לקיומו של אפיק שיקומי טיפולי. באשר לעונש הראוי, ביקש הסניגור להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם ולשלוח אותו לקבלת חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. זאת בשם לב לכך שהיה במעצר במשך כ-4 חודשים, לאחר מכן בפיקוח אלקטרוני עד הכרעת הדין, ומאז במעצר בית לילי.

16. הנאשם עצמו הביע בושה וחרטה על מעשיו. הוא ציין כי כיום הוא עובד בעבודה מסודרת, מתכנן להינשא לבת זוג ואינו רוצה לחזור לכלא.

נאשם 4

17. בעניינו של נאשם זה הגישה המאשימה את גיליון הרישום הפלילי. הסניגור הגיש מכתבי המלצה על התנדבות הנאשם במרכז לטיפול בנפגעי סמים ובסיוע לנכה (נ/4, נ/5).

18. ב"כ המאשימה ציינה כי לנאשם 14 הרשעות קודמות ומדובר ברצידיביסטה החוזר לבצע עבירות. לטענתה אין לקיחת אחריות אמיתית מצד הנאשם, החוזר שוב ושוב על מעשיו. היא ביקשה למקם את הנאשם בשליש העליון של מתחמי הענישה להם עתרה ולגזור עליו מאסר בפועל ומאסר על תנאי, וכן פיצוי למתלוננים.

19. ב"כ נאשם 4 ציין כי לנאשם זה לא מיוחסת עבירת הנשק. הוא הפנה לתסקיר שירות המבחן בנוגע לנסיבות חייו של הנאשם, אשר שהביאו להידרדרותו לעבריינות ולהתמכרות, אך גם בנוגע לתהליך החיובי שעובר הנאשם, שהתבטא כבר בהשתלבותו במעצר כעציר תומך. לטענת הסניגור יש להביא בחשבון את התהליך שעבר הנאשם, אשר מגלה כיום אחריות כלפי משפחתו במטרה למנוע מילדיו את מה שעבר עליו כילד. הוא ציין גם את התנדבותו של הנאשם והסיוע שהוא נותן לנפגעי סמים, וביקש שלא להחזיר את הנאשם למאסר רק בשל עברו.

הסניגור טען כי מתחם הענישה מתחיל בגבול תחתון של 6 חודשי מאסר, וכי העונש הראוי הוא בחלקו התחתון של המתחם. עוד טען כי במקרה זה יש מקום גם לחריגה ממתחם הענישה בשל התקדמות ההליך הטיפולי.

20. נאשם 4 עצמו אמר כי לראשונה בחייו הוא מבקש עזרה, כי בעבר חי כפי שלמד מהרחובות, אך כיום הוא אב לשני ילדים מטופלים רגשית, הוא השתתף בקבוצות ולמד לתת. הנאשם ביקש לנהוג כלפיו במידת הרחמים ולשקול מאסר בעבודות שירות.

תסקירי שירות המבחן

21. **בעניינו של נאשם 2** הוגשו שני תסקירים, ביום 2.2.22 וביום 8.9.22. מהתסקירים עולה כי נאשם 2 כבן 33, נשוי ואב לארבעה ילדים, סיים 11 שנות לימוד ללא תעודת בגרות ושירת שירות צבאי חלקי. הוא תיאר קשרים זוגיים ומשפחתיים תומכים וציין כי בנו בן ה-9 מטופל רגשית לאחר שסובל מסיוטים בלילה בעקבות מעצרו של הנאשם. אין לחובתו הרשעות קודמות.

22. נאשם 2 הודה במיוחס לו בכתב האישום וביטא חרטה על מעשיו. הוא הציג את מעורבותו בעבירות כנובעת מפיתוי בהשפעת שותפיו, אך הכחיש תכנון מקדים לביצוע העבירות. לטענתו פעל ללא שיקול דעת וללא מחשבה על מעשיו. הוא תיאר שימוש מזדמן בסם מסוג קנאביס מאז מעצרו, לגביו התקשה לקבל אחריות ודגל בגישה קורבנית. הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית המיועדת לעצורי בית. לנוכח התרשמותה כי שילוב הנאשם בהליך טיפולי מתאים יפחית סיכון המליצה קצינת המבחן לדחות את הדיון בעניינו בשלושה חודשים ולאפשר לו להשתלב במסגרת טיפולית. בתסקיר שהוגש לאחר דחיית הדיון נכתב כי נאשם 2 השתלב בקבוצה טיפולית, שיתף פעולה כנדרש וכילה נכונות ורצון להיעזר בהליך הטיפולי. בדיקות שתן שביצע העידו על ניקיון מחומרים ממכרים. קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם מודע יותר להתנהלותו הבעייתית ומאז ביצוע העבירות לא היה מעורב בעבירות נוספות. היא המליצה שלא למצות עמו את הדיון, להטיל עליו צו מבחן לתקופה של שנה במהלכה ימשיך את השתתפותו בקבוצה ומאסר על תנאי, וכן עונש מוחשי של מאסר בעבודות שירות ופיצוי לנפגעי העבירות.

23. **בעניינו של נאשם 3** הוגשו תסקירים ביום 7.2.22 וביום 21.2.22. נאשם 3 הוא כבן 31, רווק ומתגורר בבית אמו בקרית חיים. הוא נשר ממסגרת חינוכית לאחר 10 שנות לימוד, עבד בעבודות מזדמנות והתחבר לחברה שולית.

לחובתו 5 הרשעות קודמות בעבירות מגוונות, ביניהן עבירות רכוש ואלימות, בגין ריצה עונשי מאסר. קצין המבחן התרשם כי במצבים מורכבים עלול נאשם 3 להגיב באופן אימפולסיבי ובחוסר שליטה. הוא ציין כי בתיק המעצר הוגשו מספר תסקירים, בהם עלתה התרשמות שלנאשם כוחות דלים להצבת גבולות פנימיים, ומכאן קיים סיכון להמשך התנהגות שולית ובעייתית מצידו.

לאחר ששולב במעצר בפיקוח אלקטרוני שולב נאשם 3 בקבוצת עצורי בית, הגיע למפגשים ושיתף פעולה, אולם מנחות הקבוצה התרשמו כי טרם הצליח לערוך התבוננות על דפוסיו המכשילים.

24. הנאשם הודה באחריותו הפורמלית לעבירות נשוא הדיון. לדבריו ביצע אותן בתקופה בה התמודד עם מצב כלכלי מורכב, היה ללא מסגרת תעסוקתית ובילה עם חברה שולית. הוא הצהיר על נכונות להשתלב בהליך טיפולי בשירות המבחן, אולם קצין המבחן התרשם כי ההצהרה נובעת בחלקה הגדול מתוך חשש ממיצוי הדין ורצון להיטיב את מעמדו המשפטי. הוא העריך כי ביצוע העבירות משקף דפוסים נגריים ואימפולסיביים. לאור התרשמותו מהעדר בשלות בהליך טיפולי נמנע קצין המבחן מהמלצה טיפולית, והמליץ על עונש מאסר בעבודות שירות וענישה מותנית.

25. בעקבות בקשת הסניגור להרחבת התסקיר בתחומים מסוימים הוגש תסקיר נוסף בעניינו של נאשם 3. בנוגע להשתלבותו של הנאשם בעבודה צוין כי בעבר הנאשם לא הצליח להתמיד בעבודה לתקופה ממושכת, ובמקום עבודתו הנוכחי הוא משולב פרק זמן קצר מכדי לאפשר הערכה. בהתייחס לקשר הזוגי שניהל נכתב בתסקיר כי קיומו של הקשר והתייחסותה השלילית של בת הזוג לאורח חייו העברייני של הנאשם לא היוו גבול מספק ולא מנעו מהנאשם לפעול כפי שפעל בעבירות הנדונות. קצין המבחן חזר על הערכתו שהנאשם אינו מתאים להשתלבות בהליך טיפולי ועל המלצתו כאמור לעיל.

26. **בעניינו של נאשם 4** הוגש תסקיר מיום 7.2.22. על פי האמור שם, הנאשם כבן 41, נשוי ואב לשני ילדים, מתגורר בחיפה. הילדים מתמודדים עם בעיות רגשיות ותפקודיות, זכאים לקצבה מטעם המל"ל ונעזרים בסייעת במערכת החינוך. בתסקיר מתוארות עובדות הנוגעות למשפחת המוצא והוריו של הנאשם, אשר מטעמי צנעת הפרט לא אפרט לגביהן. צוין כי בעקבות ההליך הטיפולי במעצרו האחרון הנאשם פיתח מודעות להשפעת תנאי גדילתו על אישיותו, והוא מרגיש מחוייב יותר לתפקד כאב מיטיב לילדיו.

הנאשם נשר ממסגרת חינוכית לאחר 11 שנות לימוד, התרועע בחברה שולית והיה מעורב בפלילים. הוא גילה קשיי הסתגלות והתנהגות במסגרות חינוכיות, הופנה למעון נעול של חסות הנוער וקיבל פטור משירות צבאי בגין מעורבותו בפלילים. הנאשם עבד בעבודות מזדמנות ולא הצליח לשמור על יציבות תעסוקתית. לחובתו 14 הרשעות קודמות במגוון עבירות פליליות, ביניהן רכוש, מרמה, אלימות וסמים, והוא ריצה מאסרים מרובים.

27. עם זאת, מעדכון גורמי הטיפול בבית המעצר עולה כי במהלך מעצרו שולב נאשם 4 כתומך באגף ייעודי למניעת אובדנות ולאסירים בעלי רקע נפשי מורכב. הוא ביצע את התפקיד בצורה אחראית ומסורה, נעזר ושיתף את גורמי הטיפול בשיחות ומפגשים קבועים.

הנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו ונשא באחריות על ביצוען. הוא שיתף בתחושות חרטה וגילה אמפטיה לנפגעי העבירות. הנאשם שיתף כי ככל הנראה היה ממשיך לבצע עבירות רכוש אלמלא נעצר, ולכן ראה במעצרו גם פן חיובי של סיוע בחיזוק גבולותיו. קצין המבחן התרשם כי השתלבות בהליך טיפול תסייע בשיקומו ותפחית את הסיכון בעניינו.

28. הומלץ להטיל על נאשם 4 עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות בצד ענישה מותנית. בצד זאת, לאור הערכה שחל שינוי בעמדותיו והתנהלותו של הנאשם המבטאת מוכנות ומוטיבציה לקחת חלק בהליך טיפולי משמעותי, הומלץ גם על ענישה טיפולית שיקומית של צו מבחן למשך 18 חודשים.

מתחם העונש ההולם

29. העבירה של התפרצות לבית מגורים היא מהחמורות שבעבירות הרכוש. מלבד הפגיעה ברכוש ובקניין והנזק הכלכלי הנגרם לנפגע, יש בהתפרצות לבית המגורים כדי לפגוע בפרטיותו של אדם, לפלוש למרחב הפרטי לו ולפגוע בתחושת הביטחון שיש לאדם בביתו - מבצרו. בפסיקה הוכרה הפריצה לבית כעבירה החורגת מגדר עבירת רכוש גרידא, ומהווה "חדירה לתוך התא האישי- משפחתי השמור ביותר של האדם" (ע"פ 7453/08 **מדינת ישראל נ' אורן אואזנה** (31.12.08); רע"פ 1708/08 **מרדכי לוי נ' מדינת ישראל** (21.2.08); ע"פ 3559/11 **מדינת ישראל נ' איוב הוואשלה** (30.10.11); רע"פ 6285/12 **אברהם ועקנין נ' מדינת ישראל** (29.8.12)).

30. בטרם קביעת המתחם יש להכריע בשאלה אם מדובר באירוע אחד או במספר אירועים, ובהתאם לכך, האם יש לקבוע מתחם כולל לכל האישומים או מתחם נפרד לכל אחד מהם. המבחנים לעניין זה נקבעו בפסק הדין המנחה בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14). אפנה גם לע"פ 5668/13 **ערן מזרחי נ' מדינת ישראל** (17.3.16), בדגש על פסקה 30 לפסק הדין, שם נקבע מתחם כולל על אף ריבוי הנפגעים ממעשיו של המערער.

בעניינו מדובר ברצף של עבירות דומות שבוצעו במהלך יומיים בלבד על ידי אותה קבוצת נאשמים. על פי הנטען בכתב האישום קיימים מאפיינים משותפים לכל האירועים, ביניהם ביצוע העבירות בשעות היום כשבעלי הדירות אינם נמצאים בהן, שימוש באמצעי הפריצה שבידי הנאשמים לפתיחת הדלת, הסתרתם של התכשיטים שנגנבו בגרביים או בבגדים, ושמירתם של אלה במזוודה שנמצאה ברכבם של הנאשמים. אמנם המתלוננים בכל אחד מהאירועים אחרים, אולם הדמיון ביתר הנסיבות, הקרבה בזמן ובמקום וזוהות המבצעים מצביעים על "קשר הדוק" בין האירועים, על כך שהם מהווים חלק ממסכת עבריינית אחת, ומביאים למסקנה שיש לקבוע למעשים מתחם ענישה אחד.

31. ב"כ המאשימה הפנתה להחלטות אלו:

רע"פ 9339/17 **דוד מאיר אוחיון נ' מדינת ישראל** (25.12.17) - המבקש הורשע בבית משפט השלום בהתפרצויות לשתי דירות מגורים בצוותא עם אחר. לא נטען לנסיבות מחמירות בביצוע העבירות. לחובתו עבר מכביד כולל שלושה מאסרים מותנים ברי הפעלה. נקבעו מתחמים בין מאסר קצר לבין 20 חודשי מאסר באישום אחד ו-15 חודשים באישום השני ועל המערער נגזר עונש של 8 חודשי מאסר בפועל, הפעלת המאסרים המותנים בחפיפה חלקית כך שתקופת המאסר הכוללת עמדה על 20 חודשים ועונשים נלווים. בערעור לבית המשפט המחוזי הוחמר העונש ל-18 חודשי מאסר בפועל, אשר הצטברו ל-30 חודשים לאחר הפעלת המאסרים המותנים. בקשת רשות ערעור נדחתה.

32. רע"פ 3058/18 **אביב רחמילוב נ' מדינת ישראל** (23.4.18) - המבקש הורשע בהתפרצות לדירה וגניבה של כספת, לאחר תכנון מראש. נקבע מתחם בין 12-24 חודשי מאסר. המבקש, צעיר ללא עבר פלילי, נדון ל-14 חודשי מאסר ועונשים נלווים. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו.

33. הסניגורים אף הם הפנו לפסיקה. אציין חלק מפסקי הדין שנזכרו בטיעונים בנוגע לנאשמים השונים:

רע"פ 3565/20 **צביקה לביא נ' מדינת ישראל** (14.6.20) - המבקש הורשע בהתפרצות למקום מגורים, סיוע להתפרצות וקבלת נכס שהושג בעוון ונדון ל-14 חודשי מאסר בפועל. נקבע מתחם לעבירות ההתפרצות בין 12-24 חודשי מאסר, ולסיוע להתפרצות מחצי מתקופות אלו. למבקש עבר מכביד אולם ניכרו מאמצים לשיקום, ולפיכך מוקם בחלק התחתון של מתחם הענישה. ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו.

34. רע"פ 6210/18 **אוסמה אבו גאנם נ' מדינת ישראל** (3.9.18) - המבקש הורשע בקשירת קשר, התפרצות וגניבה עם אחרים, לאחר שהצטייד מבעוד מועד בציד מתאים. המבקש נדון ל-14 חודשי מאסר בפועל, ערעור ובקשת רשות ערעור שהגיש נדחו. העובדה ששותפיו של המבקש נדונו ל-6 חודשי מאסר בעבודות שירות לא השפיעה על התוצאה, הן בשל שוני בנסיבות והן משום שעקרון אחדות הענישה הוא שיקול אחד במכלול שיקולים.

35. עפ"ג (חי') 19154-01-15 **מדינת ישראל נ' יוסי טוויל** (11.3.15) - במקרה זה נדחה ערעור המדינה על קולת עונשיהם של המשיבים אשר הורשעו בעבירות התפרצות והשגת גבול ונדונו למאסרים מותנים ממושכים וצווי מבחן. הערעור נדחה תוך התייחסות להליכי שיקום משמעותיים שעברו המשיבים ולנסיבות אישיות חריגות. מפסק הדין עולה בבירור כי מדובר במקרה חריג ואין בו כדי לשקף את דרך המלך או את הענישה הנוהגת.

36. ת"פ (אי') 2660-08-13 - **מדינת ישראל נ' אמנון אל טופחי** (10.6.14) - נקבעו מתחמי ענישה כמפורט להלן: לאישום של כניסה למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה וגניבה - 6-18 חודשים, להסגרת גבול מאסר על תנאי עד 6 חודשי מאסר בפועל, ולהתפרצות למקום מגורים בכוונה לבצע גניבה וגניבה - 12-30 חודשי מאסר בפועל. הנאשם הורשע בשלושה אישומים בעבירות הנ"ל, אולם בית המשפט החליט לחרוג ממתחם הענישה מטעמי שיקום, והטיל על הנאשם 6 חודשי מאסר בעבודות שירות ועונשים נלווים.

37. לעניין רמת הענישה הנוהגת אפנה גם לגזר דין שניתן בעניינו של נאשם 1 בת"פ (שלום קריות) 69696-01-19 **מדינת ישראל נ' ירושלמי** (15.7.20), ולסקירת הפסיקה בפסקה 15 בפסק הדין.

38. ב"כ נאשם 3 הפנה, בתקציר פסיקה בכתב שהגיש, לשורה של פסקי דין בהם נגזרו עונשים מקלים יחסית בעבירות דומות, את חלקם הזכרתי לעיל. חלק ניכר מפסקי דין אלו ניתנו על ידי בתי משפט השלום או בערעורים לבתי המשפט המחוזיים, ורובם ניתנו לפני שנים רבות, חלקם לפני עשור ויותר מכך, ואינם משקפים את רמת הענישה הנהוגה כיום.

39. לעניין נסיבות הקשורות לביצוע העבירות, הנאשמים ביצע את העבירות בצוותא, לאחר תכנון קודם שכלל הצטיידות בציד מושכלל, שכירת דירה מרוחקת מעיר מגוריהם, גיוס כלי רכב שיעמדו לרשותם. בנוסף לתחושת החשיפה ולעגמת הנפש והטרדה הרבה כתוצאה מעצם הפריצה, הנאשמים גנבו גם רכוש יקר ערך בשווי של עשרות אלפי ₪ בכל אחת מהדירות. אמנם הרכוש נמצא ברכבם של הנאשמים, אך זאת בשל שיבוש תכניותיהם, ואלמלא כן היה נגרם למתלוננים נזק רב.

40. בעניינו של נאשם 1 שהיה מעורב ב-3 אירועי התפרצות וגניבה קבעתי מתחם ענישה הנע בין 32-70 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית (אציין כי בטיעוניה בעניינו של נאשם 1 המאשימה לא ביקשה עונש נפרד לעבירת החזקת הנשק).

41. לנוכח כל האמור אני קובעת מתחמי ענישה כמפורט להלן:

לנאשם 2 מיוחסים 3 אישומים (אישומים 1, 2, 4) בהם ביצע עבירות מושלמות. זאת בדומה לעבירות בהן הורשע נאשם 1. עם זאת, לנאשם 1 יוחסה עבירה של החזקת נשק, שלגביה המאשימה כלל לא ביקשה עונש נוסף. ואילו נאשם 2 הורשע בעבירה של נשיאת נשק, שהעונש בגינה חמור יותר, והמאשימה ביקשה לגזור עליו עונש נוסף בגינה. כידוע, בשנים האחרונות נוקטים בתי המשפט במגמה של החמרה בעבירות הנשק, ולאחרונה נפסק כי מתחם הענישה על עבירה של נשיאת נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר (ע"פ 5602/22 **מדינת ישראל נ' פלוני** (8.9.22)).

בעניינו מדובר בנסיבות שונות, שכן מתיאור העובדות עולה כי הנאשמים לא התכוונו לגנוב נשק או לבצע עבירות נשק כלשהן, אלא גנבו את האקדח בשל ההזדמנות שנקרתה להם. עם זאת, בידי הנאשם עמדה הברירה שלא ליטול את האקדח והוא בחר לעשות זאת. כתוצאה מהגניבה הגיע הנשק לידיהם של גורמים פלייליים - נאשם 2 וחבריו. הוא עלול היה להגיע לידי גורמים אחרים, פלייליים או לאומניים, אלמלא נתפסו הנאשמים על ידי המשטרה. לפיכך אין מקום לחריגה משמעותית מהמתחם שנקבע בפסק הדין הנ"ל בבית המשפט העליון.

ב"כ נאשם 2 טען כי נאשם 2 הוא שהודה באחריות לגניבת הנשק, אך בפועל חלקו זהה לחלקו של נאשם 1. אולם עובדות אלו אינן מתיישבות עם התיאור בכתב האישום לפיו נאשם 2 הוא שגנב את הנשק והסליק אותו ברכב.

לנוכח האמור אני קובעת לעבירות הרכוש שעבר נאשם 2 מתחם ענישה של מאסר לתקופה שבין **32-70 חודשי מאסר בפועל לעבירות הרכוש**, וכן מאסר לתקופה שבין **30-42 חודש לעבירות הנשק**.

42. **לנאשמים 3 ו-4 מיוחס אישום אחד של סיוע להתפרצות ולגניבה (אישום 2) ואישום 1 של התפרצות גניבה והחזקת מכשירי פריצה (אישום 3).** אני קובעת לעבירות אלו מתחם הנע בין **17-35 חודשי מאסר בפועל** ועונשים נלווים.

העונש הראוי לנאשמים

נאשם 2

43. נאשם 2 הורשע כאמור בשלושה אישומים של התפרצות וגניבה וכן בנשיאה והחזקה של נשק - אקדח שמצא באחת הדירות. לנאשם זה אין הרשעות קודמות. הוא נשוי ואב ל-4 ילדים, אחד מהם סובל מבעיות רגשיות. ב"כ נאשם 2 ביקש לדחות את מתן גזר דינו ולאפשר לו להמשיך בהליך השיקום, אולם אינני סבורה שיש מקום לכך, מטעמים אחדים. ראשית, גזר הדין נדחה כבר בעקבות בקשת שירות המבחן ואין מקום לדחיות נוספות וממושכות. שנית, קצינת המבחן אשר ביקשה בתסקירה הראשון לדחות את הדיון לצורך המשך ההליך הטיפולי, לא מצאה לנכון לבקש דחיה נוספת והמליצה לגזור את דינו של הנאשם. שלישית, ולגופו של עניין, מהתסקירים שהוגשו עולה כי הנאשם אכן נטל חלק בהליכים טיפוליים, שיתף פעולה וגילה רצון להמשיך בהם. אולם אין מדובר בהליך דרמטי שיש בו כדי לשנות את חייו מן הקצה אל הקצה. העונש הראוי על מעשיו של הנאשם כולל מאסר בפועל לתקופה משמעותית, אינני סבורה שיש בהליך הטיפולי המתקיים בעניינו של הנאשם כדי להביא לשינוי עד כדי ביטול עונש המאסר, ובנסיבות אלו לא מצאתי טעם בדחיות שיביעו להתארכות נוספת של ההליכים.

44. לטענת הסניגור הנאשם ביצע את העבירות על רקע מצוקה כלכלית, מתוך מה שתיאר כבחירה מוטעית לבצע את העבירות ולהימנע מלעבוד קשה לפרנסת המשפחה. אין ספק שטיעון כזה אינו יכול להתקבל, ורצונו של הנאשם

להימנע מעבודה וממאמץ אינו יכול להצדיק את הפגיעה ברכוש הזולת, ודאי כשהיא נעשית בדרך כה פוגענית של התפרצות למקום מגורים וגניבת חפצים אישיים. המלצת שירות המבחן להסתפק העונש של מאסר בעבודות שירות אינה מתיישבת עם ריבוי העבירות, חומרתן, מידת הפגיעה בנפגעי העבירה ורמת הענישה המקובלת.

45. עם זאת, יש להביא לזכותו של הנאשם את העובדה שהודה, הכיר באחריותו והביע חרטה, השתתף בהליך טיפולי והביע נכונות להמשיך בטיפול. עוד אציין לזכות הנאשם כי הגם שמדובר בשלושה אישומים נפרדים, הם בוצעו בתוך יומיים או שלושה בלבד, כך שמבחינות מסויימות ניתן לראותם כאירוע חד פעמי.

בנסיבות המקרה, כאשר עבירת הנשק בה הורשע הנאשם בוצעה למעשה יחד עם עבירת הרכוש, ועצם ההזדמנות לגניבת הנשק נוצרה בשל התפרצות, אני סבורה שיש מקום לחפיפה משמעותית בעונשים שיוטלו על הנאשם בגין עבירות ההתפרצות ועבירות הנשק. החפיפה מתיישבת גם עם הציפיה לפרופורציה ויחס הולם בין עונשיהם של המעורבים השונים, ובפרט בין העונש שייגזר על נאשם 2 לבין העונש שנגזר על נאשם 1, שהוא בעל עבר פלילי משמעותי, נכח עם נאשם 2 בעת גניבת הנשק והורשע בהחזקת נשק.

בשל הודאתו של הנאשם והעדר עבר פלילי יש למקמו בתחתית מתחמי הענישה.

46. לנוכח כל האמור אני מטילה על נאשם 2 עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 32 חודש בגין עבירות הרכוש, ולתקופה של 30 חודש בגין עבירת הנשק. המאסרים ירוצו בחפיפה חלקית כך שבסך הכל ירצה הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
2. מאסר על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירת רכוש שהיא פשע וכן על עבירות של נשיאה או החזקה של נשק חם.
3. פיצוי בסך 2,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים באישומים בהם הורשע (אישומים 1, 2, 4). הפיצויים ישולמו תוך 3 חודשים מהיום. בקביעת הסכום הבאתי בחשבון שהרכוש שנגנב נמצא, וכן את חיובים של הנאשמים הנוספים בפיצוי.

נאשם 3

47. נאשם 3 הודה והורשע באישום הכולל עבירה מושלמת של התפרצות וגניבה, ובאישום נוסף של סיוע לעבירות אלו. לזכותו עומדות הודאתו, החיסכון בזמן וקבלת האחריות. כמו כן יש להביא בחשבון תקופות של מעצר באיזוק אלקטרוני ושהיה ממושכת בתנאים מגבילים. לחובתו של הנאשם עומדות הרשעותיו הקודמות והתסקירים שאינם חיוביים ואינם כוללים המלצה טיפולית.

48. מטעם הנאשם הוגשה חוות דעת של מומחה מתחום הקרימינולוגיה, כמפורט לעיל. לא מצאתי לנכון להורות על הליך טיפולי - שיקומי של נאשם 3, מטעמים אחדים. ראשית, הגורם המקצועי, האובייקטיבי והמוסמך להמליץ על הליך כזה הוא שירות המבחן. השירות הוא האמון גם על שילובם של נאשמים בהליכים טיפוליים. במקרה זה קצין המבחן לא המליץ על המשך טיפול, ועמד על דעתו גם בתסקיר נוסף שבו התבקשה התייחסותו הספציפית למספר נושאים הנוגעים לשיקום. חוות הדעת מטעם הנאשם מבוססת ברובה על הכתוב בתסקירים. בנוסף לתסקירים קיים עורך חוות

הדעת פגישה של כשעה וחצי עם נאשם 3. אינני סבורה שיש בסיס להעדיף התרשמות מוגבלת שכזו על פני התרשמות של קצין המבחן, המושתתת על מספר תסקירים שנערכו בעניינו של הנאשם, בהליך זה ובהליכים קודמים. אוסיף עוד כי גם על פי חוות הדעת מטעם הסניגוריה לא נטען כי הנאשם עבר הליך טיפולי מטלטל ששינה את חייו, אלא מדובר על "תובנות טיפוליות ברמת המודעות" וכיוצא באלה.

49. לנוכח כל האמור אני סבורה שיש למקם את הנאשם בחלקו המרכזי של מתחם הענישה, ואני מטילה על נאשם 3 עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים, בניכוי ימי מעצרו.
2. מאסר על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירת רכוש שהיא פשע.
3. פיצוי למתלוננים באישום 3 בסך 2,000 ₪ שישולמו תוך 3 חודשים מהיום.

נאשם 4

50. נאשם 4 הוא המבוגר מבין הנאשמים. הוא נשוי ואב לילדים. מהתסקיר בעניינו עולה כי הוא גדל בנסיבות חיים לא קלות, בסביבה עבריינית, וכבר בגיל צעיר מצא את דרכו בחברה שולית וניהל אורח חיים שולי. לחובתו 14 הרשעות קודמות בעבירות מגוונות והוא ריצה מאסרים בעבר. עם זאת התסקיר בעניינו של נאשם 4 מותיר פתח תקווה ומצביע על תחילתו של מפנה אפשרי. הנאשם אף החל בפועל בדרך של סיוע לזולת כאשר שימש בתקופת מעצרו כאסיר תומך, וביצע את התפקיד בהצלחה ובמסירות. כמו כן הוצגו מסמכים המעידים על כך שהנאשם מתנדב במסגרות נוספות.

51. יש לקוות כי הנאשם ימצא את הכוחות להמשיך בדרך זו גם לאחר שיסיים את ריצוי עונשו. עם זאת, אינני סבורה שיש במעשים אלה כדי להצדיק הטלת עונש שאינו כולל מאסר בפועל ממש, החורג באופן ניכר ממתחם הענישה. גם בעניינו של נאשם 4 הבאתי בחשבון את התקופה בה היה נתון באיזוק אלקטרוני ובתנאים מגבילים.

בנסיבות העניין, בהינתן עברו המכביד של נאשם 4, ומאידך התסקיר החיובי יותר בעניינו, אני סבורה שיש להשוות בין העונשים שיוטלו על נאשמים 3, 4 בגין האישומים הדומים שבהם הורשעו.

52. לנוכח האמור אני מטילה על נאשם 4 עונש כמפורט להלן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 20 חודשים, בניכוי ימי מעצרו.
2. מאסר על תנאי ל-6 חודשים למשך 3 שנים על כל עבירת רכוש שהיא פשע.
3. פיצוי למתלוננים באישום 3 בסך 2,000 ₪ שישולמו תוך 3 חודשים מהיום.

ניתן היום, ז' תשרי תשפ"ג, 02 אוקטובר 2022, במעמד הנוכחים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

חתימה